

Fischer Ferenc sztahanovista bányamérnök

Vasárnap az élizemavató ünnepségen nyújtotta át a Szénbányászati Minisztérium részéről Besz Vilmos elvtárs a sztahanovista oklevelet 1000 forint jutalommal együtt Fischer Ferenc bányamérnöknek, a Beszáló-akna vezetőjének.

Rövid kis hír, de hosszú munka van mögötte.

Fischer Ferenc elvtárs fiatalember, 24 éves, brennbergi bányászcsaládból származik, az apja is bányász volt. Vajár. Fischer elvtárs nyolc általános iskolát végzett, utána beiratkozott a bányaegetem levelező tagozatára, 1952-ben sikerült is végezni. Persze ez nem ment könnyen, nappal dolgozni kellett, este tanulni. De az eredmény megvolt, mert mint gyakorló bányamérnököt, vizsgák után Komlóra küldték.

Várpalotára 1954 áprilisában került Fischer elvtárs, először a Ferenc-bányán dolgozott. Július 1-én, amikor a Beszáló-akna megnyílt, vette át a mostani munkahelyét, az ottani munkája után lett sztahanovista mérnök.

Mióta a Beszáló-aknának vezetője Fischer elvtárs, azóta nem múlt el egy hónap sem tereljesítés nélkül. Azonban nemcsak, hogy a tervelt teljesítette, az önköltséget is csökkentette, a szén előállítás költséget több mint öt forinttal lenyomta, minőségi tervét 105 százalégra teljesítette, ja felhasználása

és beralapja is kitűnő.

Hogy érte ezt el Fischer elvtárs? A Beszáló-akna frontjai faigényesek. Ez költséges. Fischer elvtárs 250 vastábot építtetett be, ez igen nagy összeget jelent. Aramitakarékossággal is sokat behozott a költségekből. Emellett az elővájsi ter-

vet egy pillanatra sem hanyagolta el, három hónappal előbbre tart, mint a terve, a forradalmi műszakra tett 600 tonna szén helyett 1117 tonnát termelt ki.

Milyen ember Fischer Ferenc bányamérnök, ez a 24 éves fiatalember, 470 dolgozó irányítója?

Egyszerű csendes ember. Kommunista. Ez jellemzi leginkább a munkáját. Nős, egy másfél éves kislánya van, keveset van otthon, sokat a dolgozók között. Igen jó a viszonya a dolgozókkal, eljár a szőlőkre, sokat jár a bányába, minden idejét a munkahelyen tölti. Ez már magában megmagyarázza, az eredményeit, megmagyarázza, hogy milyen ember Fischer elvtárs, látni őt sportpályán, szórakozóhelyen, munkatársai körében, felkeresik panaszaikkal, javaslataikkal.

Egyszerű, csendes ember, jó műszaki, jó kommunista, olyan akire szüksége van a pártnak, az országnak. Olyan ember, aki végrehajtja az új szakasz politikáját, olyan, aki megérdemelte, hogy sztahanovista mérnök lett.

A herendi bányában

Hívogatóan világítanak a fények a herendi bányába igyekvők felé. A fény hívogató, a sár azonban, ami a külszínen van, marasztal, alig tudjuk a csizmáinkat kiemelni a sárból, amikor Horváth elvtárral, a bánya igazgatójával az aknák felé igyekszünk. Mindjárt ismerősökkel találkozunk, Hajdu Pál 15 tagú csapata itt dolgozik Herenden. Elég nehéz körülmények között, naponta másfél métert haladnak előre falazással. A szivattyú motor romlott el, víz van a munkahelyükön. Különböző még gyorsabban menne a munka.

A külszíni munkahelyről induló társban dolgozik a 9-es csapat, és meghozza igen rosszul. Az ácsolatok úgy állnak, mintha vasvillával lettek volna odahányva. Dél János főaknász fel is jegyzi magának, hogy a csapat vezetőjével beszélni fog. Innen Lakner Antal F-4-es gépkocsizó brigádját keressük fel. Jól megy a fejtőgép, 52 métert haladtak ebben a hónapban, de az aknások nem figyelmeztették Lakner elvtársakat, hogyan kell lefejtetni a szénfalat. Az a helyzet, hogy a két méter magas szénfalnak alulról számítva csak 1,50 m része szén, a felső 50 cm agyag. Lakner elvtársék ezt egybe fejtik le, a helyett, hogy először az agyagot adnák ki, utána a szén, mert így egy vegyes masszát termelnek.

A külszíni munkahelyekről megindult feltáró vágatokról a vitla húzza föl a csilléket. A nagy motor kiégett, behozták Várpalotára, itt azonban a gépészet megelégedkezett róla, mint Unferdorbern Imre bányamester mondja és bizony most nincs elég üres csille, mert a győngye motor, ami most működik, legföljebb két csillét tud felhúzni.

A frontokra igyekszünk, a 31-es frontot most nyitják meg, a jövő héten már dolgozni fog, ügyesen összefogták a szállítást, a két front egy közös szállítószalagra tőit, ezzel is csillét takarítanak meg. Mert abból kevés van Herenden és a bányások nagyon biznak abban, hogy a legelső szállítmányból 20 darabot Herend kap, ezt Szép elvtárs megígérte és ez elsőrendű érdeke Herendnek.

A fronton az egyik teknő széle leemelte a kaparólanót a csillagkerékéről, azt javítják a dolgozók. A front 1,30 méter magas, de Tavasz elvtárs, a frontmester elmondja nekünk, hogy legalább 80 cm-t lehetne mélyíteni, mert akkor nagyszerű föte is lenne és a front is elég magas lenne. Tavasz elvtárs ezt igen jól tudja, el is mondja nekünk, csak éppen nem csináltatja meg. A frontmesterek nemcsak tudnia kell a hi-

bák kijavításának módját, hanem azt végre is kell hajtania.

Üres csille, üres csille, ez halljuk, amerre csak járunk. A herendi bányások termelnek, de nincs mi. 90 csilléjük van, ez kevés. A közeljövőben megnyílik két front is, a bánya igen sok szén tud majd termelni, de ehhez csillére van szükség, 50-es nyomtávúra is.

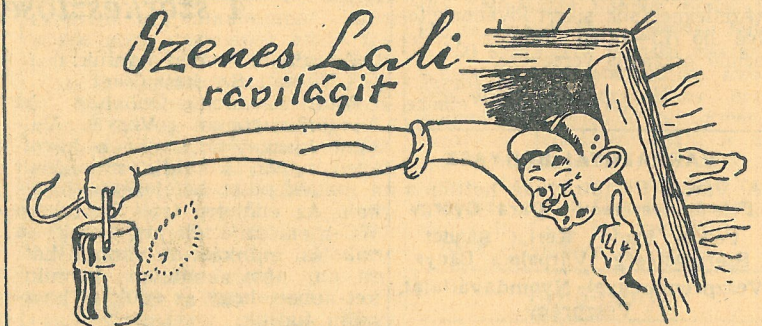
Az üres csille hiányon kívül egész csomó zavaros körülmény akadályozza a termelést. Amikor jöttünk a bányából, állt a szállítás, lent azt mondták, hogy kintről állították meg, kint azt mondták, hogy bent szűk, hogy álljanak, az aknász nem érdekelte, hogy miért állnak. Jó háromnegyed órát nem ment a bánya. A valóság meg az volt, hogy a vasútasok 60 mázsa szén raktak vagonba, s azok az egész szállítást leállították. Mint Dél János főaknász később megállapította. Ez persze helytelen, türethetetlen állapot, senkinek sem volt tudomása szénzállításról, és senkinek sincs joga leállítani az egész bánya termelését évgett.

Válasz Kaiser József elvtársnak

Kaiser elvtárs lakásügye következőképpen áll: azt a lakást, ahol most lakik, a banya jogosan számítja a saját lakásai közé. A vállalat régi igazgatójával, Nyéki elvtárral, a mi Munkásellátási Osztályunk megbeszélte, hogy ez egyike lesz azoknak a lakásoknak, amivel az építkezési vállalat tartozik a bányának. A la-

Kellene még Herendre sok minden, ami a dolgozók szociális el-látottságát szolgálja. A fürdő már jó, megígérték a várpalotaiak, hogy keskenyfilmet küldenek ki, a felolvasóteremben lehetne vetíteni, annak a 130 dolgozónak, aki a bányatelepen lakik és aki-nek nem jut más szórakozás. Másik fontos feladat, melegező épí-tése. Kilenc óra után jöttünk ha-za a bányából, Herend községnél az országúton az esőben várakozó bányászokkal találkoztunk, ez nem az, amit a dolgozókról való gondoskodás előír, gyorsan meg kell építeni a melegezőket, mert a hideg idő beálltával a bányászok nem várakozhatnak a sza-bad ég alatt.

A hiányosságok mellett, amit láttunk, egy egész sor jó tapasztalatot szereztünk. Azzal a meggyőződéssel jöttünk el Herendről, hogy a vállalat régi és új vezetői kihúzzák a kátyuból a herendi banya termelésének szekerét egy-két hónapban belül a banya képes lesz 10-15 vagonnal többet adni jelenlegi tervénél. Ehhez természetesen a tröszt vezetőségének segítsége szükséges.

... arra, hogy lapunk más helyén megemlékeztünk a szakszervezet versenymunkájáról. Hasonló, — hogyha lehet még súlyosabb — a helyzet a Tükörnek nevezett röplap munkájánál.

Tudomásunk szerint a Tükör a Munkügyi Osztályhoz tartozik. Mégis elkövezték azt a hibát a Munkügyi Osztály vezetői, hogy a forradalmi héten egyetlen egy alkalommal sem jelentették meg a röpiratot.

Ez a nagy költséggel megvásárolt gép és a dolgozói azért van-

nak, hogy a röpiratot kiadják, a Munkügyi Osztály vezetői pedig pihentetik őket. Egészen biztos, hogy Haracska elvtárs nem tud erről különben már intézkedett volna, hogy a röpirat megjelenjen, különösen a forradalmi műszakok alatt, amikor nagy szükség lett volna, hogy az élenjárókat dicsérje, a lemaradókat pedig ösztönözze.

Több és jobb munkát várunk a Tükör szerkesztőségétől, a Munkügyi Osztálytól, a dolgozók érdekébe.

Mit tehetnek bányászaink az életszínvonal emeléséért?

Az éves terv befejezéséhez közeledünk, a szénbányászati tröszt ebben az évben 13.000 tonna szénnel adósa a népgazdaságnak. Ezt a mi bányászaink sokszor hallották, sokszor mondták, hogy a 13.000 tonna kell a népgazdaságnak, mert a mi iparunk, a mi egyéb üzemeink, háztartásaink minden tonna szénét fel tudnak használni.

Bányászainknak meg kell érteni, hogy az új szakasz politikáját, amely a népjólét emelését akarja végrehajtani, csak úgy lehet diadálra vinni, ha az alapanyagokat, köztük a szénét, maradék nélkül biztosítják.

Miről van szó? Halljuk, hogy kések a vonatok. Előfordul, hogy nem érnek rendesen a Yampák. Előfordul az is, hogy sok háztartásnak még nem jut zökkenőmentesen szén. Ezek a jobb élet elérésének akadályozói.

Hol itt az összefüggés? Ha a bányász nem teljesíti tervét, nem adja ki azt a szénmennyiséget, amennyi az állami tervben szerepel, akkor nem jut elég szén az építőipari üzemeknek, amelyek az építéshez szükséges anyagot állítják elő. Pl. a cementgyáraknak. Arról beszélünk, hogy kevés a bányászoknak a lakás, még sok bányásznak kellene új lakást adni. De hogyan lehet ezt elérni, hogy ha a szénbányások nem termelnek annyit szén, hogy az építőanyagot gyártó üzemek cementet tudjanak termelni, ha nincs szén, leáll a cementgyár kazánja. Ha nincs cement, nincs lakás és itt az összefüggés a bányászok munkája és az új lakások építése között.

Nem egyszer halljuk, az erőtelepek szénhiánnyal küzdelegnek, az erőtelepek igen sok szövőipari gyárnak adnak energiát. No már most, ha nem tud villanyáramot adni az erőmű a textilgyáraknak, a cipőgyáraknak, akkor hogyan várhatunk több szövetet, több cipőt, általában több árut. Az energia csak akkor lesz elégséges ha a bányások a terüket teljesítik, elküldik azt a szénét, amennyire az erőtelepek szüksége van. Itt az összefüggés a több ruha, több cipő és a szénbányászok munkája között.

Sorolhatnánk tovább. A mezőgazdasági gépeket készítő gyáraknak szintén szénre van szüksége. Ha van szén, több mezőgazdasági gép készül, több traktor, több traktorral, mezőgazdasági géppel jobban meg lehet művelni a földet, mint kézzel és több is terem. A több termés több élelmiszert, olcsóbb élelmiszert jelent és ebből a bányász is részesedik tehát nyilvánvaló, hogy a széntermeléssel a bányász saját magát és az általános életszínvonalat emeli.

Késnek a vonatok mostanában. A nagy pályaudvarokról időben kiindulnak, azonban a nem megfelelő szénmennyiség miatt útközben kázánhibák akadnak. A vonatok rengeteg árut szállítanak, s igen nagy a kiesés emiatt. A szénbányászokon múlik ismét, hogy elegendő, jöminőségű szén adjanak.

Tény az, hogy a bányászok munkája nélkül nem lehet az életszínvonal emelését végrehajtani. S ezért szükséges, hogy a tervet maradéktalanul teljesítsük. Maga a tervteljesítés a kellő mennyiségű és minőségű szén mint általános jólétemelkedés alapja, magának a bányásznak is jobb életet jelent. Egyrészt több szén kitermelésével több kereset jut, másrészt a szénen keresztül kitermelt árukból több jut neki, olcsóbban tudja megvenni. Ez az összefüggése a szénnek a magasabb életszínvonalal.

A fizikai dolgozókon kívül nagy tömeget kitevő szellemi dolgozó vár a szénre. Vajjon megérdemlik-e a szellemi dolgozók, hogy meleg irodában végezzék el rendkívül fontos munkájukat, vagy munkájuk végeztével kell-e messze lakásban töltésük szabad idejüket? Meg, elvtársak. Feltehetően megérdemlik és jár is nekik, mert éppen o'yan értékes munkát végeznek, mint bármely más dolgozó. Az ő munkájuk is az életszínvonal emeléséhez járul hozzá, ők tervezik azokat a gépeket, amelyekkel dolgozunk, a házakat, amelyekben lakunk, üzleteket, amelyekben vásárolunk, színházakat és mozikat, amelyekben szórakozunk.

Vajjon elegendő-e, hogy a bányászok teljesítik a tervet, és nem adnak jöminőségű szén, nem adnak olcsó szén? Nyilvánvaló, hogy nem. A minőség kérdése elsőrendű feladat, hiszen a rossz szén nem lehet fűteni, veszteség éri a gyárat, amelyik azt kapja, mert nem tudja a termelési tervét végrehajtani, 's-mét kevesebb jut a bányászoknak, az egész népnek, mert kevesebbet termelünk. Veszteség és bosszúság éri a háziasszonyokat, mert a drága pénzt kiadják a rossz minőségű szénért, a lakásuk pedig hideg marad. A gyermekek hideg iskolában tanulnak.

Az olcsóbb szén előállítás az önköltség csökkentése egyik legfontosabb feladat. Az életszínvonal emelésének eszköze a jövőben is az árleszállítás 'esz. De mennyivel előbb és nagyobb mértékben lehet leszállítani az árakat ha olcsóbban termelünk. Világos, hogyha olcsón állítjuk elő a szénét, olcsóbban tudjuk továbbadni, az olcsóbban továbbadott szénből alacsonyabb áron elkészített termék készül, vagyis hamarabb elérhető az árleszállítás, olcsóbban tudunk vásárolni.

Bányászainknak összefüggéseiben kell megérteni, hogy miért van szükség a tervet végrehajtására, a jöminőségű szénre, az önköltség csökkentésére. Legelső sorban maga a bányász az, aki jól jár a tervének teljesítésével. Öneli jut több bér, ezen keresztül több ruha, több élelmiszer, több szórakozási lehetőség, és ha a terv teljesítését egybekapcsolja az önköltség csökkentésével, akkor az a ruha, az az élelmiszer, az a szórakozás nemcsak több lesz, hanem olcsóbb is.

Bányászainkon nagy mértékben múlik a jobb élet megteremtése. A mi adósságunk nem olyan nagy, lelkiismeretes, jó munka kell hozzá és már behoztuk. Dolgozzanak úgy a mi bányászaink, hogy ez az adósság eltűnjön, hogy a széntermelésükön keresztül közelebb kerüljünk a jobb élet megteremtéséhez, az újabb árleszállításhoz, az általános életszínvonal emeléséhez.

Czigány Sándorból bányász lesz

A Várpalotai Szénbányában dolgozó honvéd elvtársak között többen vannak olyanok, akik megszerették a bányát, s a bányász szakmát válszóják élethivatásuknak.

Czigány Sándor elvtárs odahaza állami gazdaságba járt dolgozni. Három hónapja van nálunk, a Beszáló-aknában dolgozik mint front csillés. Mo'nár János vajár mellett, aki türelemmel és szeretettel tanítja bányamunkára. Megvan a gyümölcse is ennek a türelemnek, mert Czigány elvtárs jó munkát végez, megtanulta, hogyan kell a bányában viselkedni, hogyan kell dolgozni és ez a százalékain mindjobban megéltetik.

Mikor beszélünk Czigány elvtárral, e'mondta nekünk, hogy

megszerette a bányát, nem bánta meg, hogy bányába j'entkezett és az a szándéka, hogyha leszere, bányász lesz. Még a bátyját is rávette arra, hogy Várpalotára j'öjjen dolgozni.

A munkát ma már Czigány elvtárs önállóan is el tudja végezni, minőségű munkát végez, gondosan ügyel arra, hogy ne keveredjen a szénbe meddő, hogy az ácsolás jó legyen, jól biztosít, ügyel dolgozó társai és saját maga biztonságára.

A nevelj új bányászt mozgalom meghozza gyümölcését ha szeretettel és türelemmel foglalkoznak az új dolgozóval. Itt van Czigány elvtárs példája, a nevelés, a foglalkozás eredménye az, hogy bányász lesz belőle, a későbbi idők folyamán új bányászokat tanít be.